

OZVĚNY

OBČASNÍK SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V RŮŽDCE

Štědrovečerní domácí pobožnost

Píseň z evangelického zpěvníku č. 274: *Vítej nám, hoste přemilý*

Čtème slova biblického proroka Izajáše 53,1-3.10.

Na to navazuje slovo **evangelijního** zvěstování:

„Hle, anděl Páně se zjevil (Josefovi) ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: ‘Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel,’

to jest přeloženo ‘Bůh s námi.’ Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův.“

Evangelium podle Matouše 1,20-24

„Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal,“ zpívali zachránění zajatci zpod vlády mocných. „Tehdy se říkalo mezi pronárody: ‘Hospodin s nimi učinil velké věci.’“ Ze závidosti se stalo dokonce užaslé přísloví; co je to za Boha, který svému lidu vrátil naději a dal nové pověření? Svobodní, Boží lidé vyznávají po dnešek: „Hospodin s námi učinil velké věci“ (Ž 126,1-3). Veselme se! – O Jeho „velkých věcech“ svědčí nepřehlédnutelné doklady.

Možná se ptáte: Co je to za doklady? **Ten první:** Bůh Bible drží slovo a potvrzuje je svými činy. Evangelista praví: *Všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka.* Boží spása je nezávislá na lidském úsilí. Když Bůh tvořil člověka, vložil do něj tvůrčí moc, která může být, jakože i bývá, proti jeho zájmům. Svět je založen na manipulaci s mocí, a kdo pouze na ni spoléhá, mine se s tajemstvím spásy.

Druhý doklad. Prorok praví: *Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel.* Izajáš viděl naději pro Izrael v narození krále z panny ve smyslu dospělé, neprovdané dívky. Ale evangelista vidí ostřeji a praví nám nepochopitelné: *Andělský král Kristus je z Ducha svatého, z toho panna počne.* Zastavme se zde.

K přemýšlení jsme skoro nuceni: *Hle, panna počne..* Jinými slovy – to musíš pochopit, dát si s tím práci, neodbyť to posměškem. Jinak zůstaneš na půdě Staré smlouvy, vně tajemství spásy v Ježíši Kristu. *Panna* v Matoušově svědectví je dívka, která nikdy nebyla s mužem, je bezdětná. Nedostala šanci na vlastní rodinu.

Pokračování na další straně...

Přehled vánočních bohoslužeb a setkání

Srdečně vás zveme k účasti (nejen) při následujících vánočních setkáních, které se konají (není-li uvedeno jinak) v sále evangelické fary v Růždce a na obecním úřadě na Bystřičce :

neděle 11.12. - 3. adventní neděle

10:00 - bohoslužby

16:00 - pěvecký sbor Basové G

čtvrtek 15.12. - Adventní pobožnost 18:00

neděle 18.12. - 4. adventní neděle

10:00 - bohoslužby

16:00 - Dětská vánoční slavnost

sobota 24.12. - Štědrý den

20:00 - Štědrovečerní zpívání v kostele

neděle 25.12. Bohoslužby (VP)

8:45 - Bystřička

10:00 - Růždka

sobota 31.12. - Silvestrovský večer 19:00 fara

neděle 1.1.2012 - Novoroční bohoslužby (VP)

8:45 - Bystřička

10:00 - Růždka

23. - 26. února 2012

společný pobyt v Huslenkách - Kýchov

Pokračování z úvodní strany:

Početí panny z Ducha svatého nepopírá biologii. Vylučuje zlo a násilí, které ztělesňuje muž, nositel zbraně. Boží dítě se rodí z niterné čistoty bez zásahu přirozené. Boží dítě se rodí z andělského zvěstování. To je div a byznys Vánoce – život z Boha mezi lidmi, *Immanuel* – *Bůh s námi*. Což nad to, je mimo tajemství spásy.

Ještě ten **třetí** doklad. Je tu Josef, milý a zmatený člověk. Vytváří ochranný kruh bezpečí. Bdí. Vnímá andělské zvěstování. „Milému svému dává Bůh sen,“ praví žalmista. Sen nemusí být hned spánkem. I my, když přijdeme na něco mimořádného, říkáme: To se mi snad zdá! Jsem jak ve snu! Sen je součást života, ve které nabíráme novou sílu. Lidé bdějí také duchovní sílu.

Vánoce jsou snem pro děti. Co zbývá na dospělé? Jen práce kolem přípravy stolů, honba za dárky, anebo se necháme vtáhnout – podobně jako Josef – do dění spásy, které Bůh připravil světu ve svém Synu Kristu Ježíši? Josefa anděl povzbuzoval slovy: *Neboj se toho kroku*. Víím, že situace je nevšední a ty se v ní nemůžeš vyznat. *Přijmi Marii, svou manželku*, vytvoř s ní společenství, které bude dobrým hnízdem pro zrod a rozvoj Boží věci na zemi. V tom byl Josef úžasný – chránil dítě před Herodem, staral se o duchovní i hmotné zázemí, které prospívalo Ježíši.

Je nám příkladem. Není třeba velkých činů. Miluj Boha a buď mu věrný. Potřebné ti zjeví postupně, např. že rodiče se mají starat o dobrý duchovní i hmotný prospěch svých dětí. Josef je dokladem rodičů, kteří svůj úkol zvládli. Kdo se nebojí budoucnosti, otevírají Bohu svá srdce. Stávají se požehnáním, o kterém ani ve snu netušili.

Uvěří dnes někdo zvěsti o narozeném, ukřižovaném a vzkříšeném Kristu? Kdo této zvěsti řeknou ve svém životě ano, já do toho jdu, začnou proměňovat smutný svět v ráj. Půjde to ztuha, ale půjde to. Ti druzí, kdo do vánoční zvěsti nevstoupí, prožijí Vánoce jak je vytvořil folklór na Valašsku. Není to málo. Ale Vánoce nabízejí víc: Vyprávějí příběh zrodu člověka do Božího království.

Mějte požehnané Vánoce! Prožijte je uprostřed Božího lidu.

Modlitba: Svatý Bože, tvoje otcovství z nás činí tvé syny a dcery. Děkujeme za Ježíše, našeho bratra. Zjev nám nebeskou slávu už nyní na zemi. Buď tobě sláva, Pane, navěky a navždy! Amen.

Píseň z evangelického zpěvníku č. 301: *Narodil ses jako dítě*

Za staršovstvo sboru v Růžďce

Jan Dančák, kurátor a Bronislav Czudek, administrátor sboru

Poloniny

2. červen

Za soustavného deště jsme dorazili do cíle naší cesty. Chata zvenčí nevypadala na první pohled příliš hezky, ale vzhledem k standardu tamní zástavby to nebylo nejhorší. Interiér nás však mile překvapil. Velmi útulný obývací pokoj s krbem, velkým stolem a pohovkou nám nakonec umožnil příjemné sdílení společenství v takovém nečase.

Pevně jsem doufal v brzkou nápravu počasí, a proto s velkým nadšením jsem se dalšího dne těšil na náš první výlet. Ráno vypadalo slibně, nepršelo, dokonce i slunce si našlo místo mezi mraky. Ovšem dřív než jsme se cestou plnou bahna vyškřábali na náš první hřeben, přihnala se taková ledová smršť jak někdy v listopadu. Už nevím zda poletoval i sníh, nebo to byl jen prudký déšť a vítr, ale byl to tak příjemný zážitek, že jsme okamžitě uháněli zpět k chatě s vidinou teplého krbu. Další výlet na vrchol Kremenece, což byla společná hranice „Polsko-Slovensko-Ukrajina“, probíhal trochu klidněji. Už nepršelo tak vydatně, jen spíše chvílemi mrholilo. Slunce se ale neukázalo a na horách nebylo vidět zhora nic. Za to o zábavu bylo postaráno. Martin stále hledal své poklady pomocí GPS navigace a neodolal pokladu na ukrajinské straně hranice. Naneštěstí si nechal věci na vrcholu u ostatních, kde probíhal poklidný oběd zbytku naší tlupy. A tak nás ani moc nepřekvapilo, když byl přistižen pohraniční strážník schován ve křoví a bez dokladů. Na otázku co tam dělá se jim marně snažil vysvětlit, že hraje takovou internetovou hru. Nakonec se to obešlo bez zadržení a dokonce i bez pokuty 200 EUR, kterou nám bylo neustále vyhrožováno. Poslední výlet po hřebenech nám alespoň trochu vynahradil celkovou nepřízeň počasí, protože se na chvíli mračna rozestoupila a my jsme se mohli kochat pohledem na nádhernou kopcovitou a zalesněnou krajinu, která se zdála být nepoznaná civilizací. Chatu jsme opouštěli za neustálého vlhka s několika desítkami centimetrů vody ve sklepě. Přesto jsme tento několikadenní výlet přežili ve zdraví.

Petr Běťák

English camp 2011

30. červenec – 5. srpen

O tomto táboře jsem se dozvěděla ve sboru Církve apoštolské ve Valašském Meziříčí, jejichž týdenního programu se pravidelně účastním. Jednalo se navíc o tábor, ve kterém se angažuje skupina rodilých mluvčích ze Spojených států. Tak mě napadlo proč to nezkusit? Tento tábor se uskutečnil v Hotelu Babská ve Velkých Karlovicích.

Mé první pocity, když jsem svírajíc kufr na kolečkách stála na nádraží v Rožnově pod Radhoštěm, byly nejistota a strach. Ačkoliv jsem se podobných táborů už zúčastnila a znala jsem většinu spoluúčastníků, začátky jsou vždy těžké. Všechny smíšené pocity však vyrchaly ve chvíli, když na nás na zastávce čekalo auto a zjistily jsme, že kufry opravdu nebudeme muset tahat do strmého kopce, který by nás byl čekal na cestě k hotelu. To ještě ale nebylo vše! Navíc na nás čekal první příslušník americké „delegace“, Američan s mexickým původem Cristian, který mě definitivně přesvědčil, jak skvělý tento tábor bude.

Program probíhal asi takhle: Ráno nás neúprosně budil dobrácký chlapík z vedoucího týmu halekáním lidové písně „Ej už je ráno“, provázenou hlasitými údery do dveří, které stupňovalo naši nevoli a vyvolávalo nevraživé pohledy při snídani. Po snídani jsme shlédli video, které bylo později předmětem našich diskuzí ve skupinkách, které trvaly, dokud nám nevyhládlo. Jednalo se jak o ukázky filmů, tak reklam a jiných videí, která vyvolávala pokaždé jiné reakce. Po vydatném obědě (jednalo se zpravidla o česká národní jídla), jsme měli volno, ve kterém se Američané přiučovali českým slovíčkům. Jejich výuku vzali opravdu vážně, vedli si svůj vlastní slovník a musím uznat, dělali obrovské pokroky.

Měli jsme také přístup na bazén a do posilovny, což mnozí uvítali. Po odpočinku následovaly sporty a workshopy, kterých se účastnily většinou holky, neboť se jednalo o vyrábění, lakování nehtů a tvoření zajímavých účesů. K našemu překvapení se však přišlo podívat i několik kluků. Zbytek si vybíjel energii v lese hraním sportovních her, jak typických českých, tak amerických. Pak už následoval večer a s ním spojený duchovní program. Četli jsme si příběhy z Bible se současným nádechem a každý večer nám svůj osobní příběh pověděl také jeden z americké skupinky. Bylo to velmi přínosné, protože jsem na biblické příběhy získala úplně jiný úhel pohledu. Mohla jsem se lépe vcítit do pocitů lidí přímo zúčastněných těchto příběhů a během následných diskuzí mě obohatily názory jiných lidí. Prohloubilo to moji víru a vnímání toho, co se kolem mě děje.

Shlédli jsme několik velmi zajímavých filmů a ochutnali jsme speciality obou národů. Obzvláště špekáčky a povidlové knedlíky měly velký úspěch, někteří Američané se dokonce dožadovali nášupu. Hráli jsme hry, shlédli jsme několik velmi zábavných scének, uspořádali si svou vlastní talentshow, a vydali jsme se na výlet na rozhlednu Súkenickou, čímž jsem si zároveň tak trochu připomněla tábory, které pořádá naše církev. Užili jsme si spoustu legrace.

Ani konec tábora nebyl úplně tradiční, protože po kempu následovalo pokračování, ve kterém jsme se scházeli v čajovně, hráli paintball a při posledním večeru tančili na táborovou píseň, dívali se na fotky, vzpomínali, smáli se. Američané se nám zároveň představili se svými schopnostmi domluvit se česky, reagovali na věty, které si ten druhý připravil, a byli jsme okouzleni tím, jak vydařené jejich reakce byly. Legendární se stala především věta: „Jsem mladý, krásný, svobodný.“

Pak už byl čas na loučení, při kterém nezůstalo jediné oko suché. Nejednalo se však o klasické loučení, protože ani jednou nezaznělo nic podobného jako: „Sbohem“, říkali jsme si: „Uvidíme se brzy.“ Toto naše přesvědčení bylo skálopevné a Američané opravdu odcházeli s těžkým srdcem, tak moc se jim tady zalíbilo. První věta, která se objevila na facebooku po kempu a návratu Američanů domů do San Diega, zněla: „Zdálo se mi, že jsem se probudil a nebyly žádné rohlíky, knedlíky ani táborová píseň. Chybí mi Česko.“ Touto větou bych uzavřela celý můj článek, protože celý týden vystihuje. Snad na něm nebylo nic, co by nebylo nad očekávání skvělé. Takže snad jen dodat: uvidíme se brzy.

Barbora Vidašičová

United Worship Festival

25.-27. srpen

Kristem Propojení, Proměnění a Povolání. Tak znělo heslo tří festivalových dnů, které jsme strávili na Vsetíně společně s tisícovkou mladých lidí. Dveře měly otevřeny ale všechny generace. Lidé měli možnost vybrat si z opravdu pestrého programu hudebních kapel domovských i zahraničních, navštívit zajímavé přednášky nebo si jít zasportovat. Účastníci přijeli z různých koutů republiky a také z různých církví, což bylo zvláštností této akce. Ale ověřili jsme si, že to jde. Nezáleží na tom, do jaké církve patříme, ale na osobním vztahu s Bohem a společenství, které je schopno se akceptovat i s rozdílností a různými tradicemi. A to jsme na festivalu opravdu mohli zakoušet. Mě konkrétně zaujaly především kvalitní hudební kapely. Člověka potěší, když vidí, že přijedou např. hudebníci z Británie a mají co říct mladým křesťanům tady u nás v ČR. My z Růžďky jsme se na festival vydaly v počtu 2. A to nejen jako účastníci, ale jako dobrovolníci, kteří pomáhali s organizací, registrací účastníků, stěhováním aparatury, poskytováním informací a celkovou přípravou festivalu. Práce bylo opravdu hodně, ale člověk načerpal skrze tuto službu plno nových zážitků, zkušeností, sil... Lidé okolo nás všechny doslova „nakazili“ svým přátelským chováním.

Musím říct, že to byla opravdu akce velkých rozměrů, jaké byste se na Vsetíně ani nenadáli. Ohlasy byly velmi kladné! V článku na serveru „Křesťan dnes“ napsali o festivalu: Priekopnícky festival UNITED: Požehnaný, Priateľský, Profesionálny. Mohu jen potvrdit a doufat, že se bude konat další ročník!!!

Hanka Frenštacká

Rodinná dovolená v Jeseníkách

2.-9. červenec

Není dovolená jako dovolená, takže byla něco víc.

Kde kdo si může zajet na hotel Kamzík v Karlově pod Pradědem, ale to, aby se sešlo mnoho přátel podobného smýšlení, to už vyžaduje nějakou organizaci volného času. Začnu celodenním výletem.

Tak například nikdy by mě nenapadlo, že navštívím „nějakou“ přečerpávací elektrárnu Dlouhé stráně. Díky včasné rezervaci jsme měli možnost vyslechnout odbornou přednášku (samozřejmě v případě zájmu vše dopodrobna vysvětlím) a shlédnout symbiosu mezi přírodou a výtvozem člověka. Dále jsme pokračovali do Velkých Losin, a kterým doma chyběl dopisní papír, tak si ho mohl ručně vyrobit, eventuálně zakoupit. No, nekupte to, když už se chystají napsat tomu prezidentovi.

Co se týká programu na hotelu Kamzík, tak to bylo nad mé očekávání!

Například přednášky psycholožky Míly Fišerové a manželů Fišerových byly jak přínosné, tak i srdečné. Dětem a mládeži se věnovali dobrovolníci, což umožnilo všem nabrat duchovní energii. Mimo to jsme měli k dispozici hotelový bazén, což obzvláště v prvních popršených dnech mělo obrovský význam. Velký úspěch měli také sokolníci, kteří předvedli dravce v akci.

Nechyběla ani Čokobanka (soutěž o ceny) a táboráček.

Tak to je jen malá část z našeho pobytu.

O navázání nových kontaktů, nových vědomostí a duchovním občerstvení se toho moc více napsat nedá, to se musí zažít.

Zdáleka jsme nevyužili všechny možnosti výletů jako například na Praděd, Petrovy kameny, hrad Sovinec... Nezbývá než se tam vrátit a ještě jednou si to užít!

Eva Rožnovjáčková

Tábor – dobývání severní točny

30. červenec – 6. srpen

Letošní tábor začal cestou vlakem do Šumperka, z kterého jsme vyrazili směrem k tábořišti. Po přesunu do tábora nás čekalo vybalení a odpočinutí. Sdělili nám, že jsme součástí výpravy na severní točnu. Všechny skupinky si musely vymyslet názvy: Ledoborci, Muminci, Diery v řadě, Bílé lišky, Eskymo a Polární hadi. Abychom mohli uspět a dostat se až do cíle, museli jsme nasbírat co nejvíce zubů z polárních medvědů (bílé fazole), za která jsme později nakupovali důležité vybavení. Některé vybavení jsme si museli vyrobit sami – sněžnice. Samozřejmě jsme je otestovali v závodě.

V úterý nám Karlos udělal lanovou dráhu, do které se nás pár sice zamotalo, ale lana to našťastí přežily.

Ve středu jsme se vydali na velký výlet. Vedoucí nám však neřekli kam. Dělali jsme si z malých srandů, že jdeme na Praděd... a ono to byla pravda. Z tábora jsme šli asi 3 km do Rapotína. Z Rapotína jsme jeli autobusem na Červenohorské sedlo a z něj pěšky asi 11 km na Praděd. Z Pradědu jsme se vraceli přes Kouty. Po cestě nás potkalo překvapení – vosí hnízdo. To by tak nevadilo, kdyby v něm nebyly i vosy... a byly – celý tábor utřel na 70 žihadel. Nakonec jsme se nějak odnositel do tábora a zalehli. Za ten den jsme ušli přes 30 km.

Po všech nástrahách se nám nakonec podařilo nakoupit všechno vybavení. Dorazili jsme do cíle. Našli jsme tam ozdobený stromeček a pod ním dárky – každý dostal šálu.

Na závěr bych chtěl poděkovat za celý tábor Evě Rožnovjáčkové a Míši Žambochové za bezvadné polární jídlo, všem vedoucím za výdrž s námi a Martinovi Férovi za organizaci tohoto i všech předchozích táborů.

Doufáme, že to, Martine, nebyl poslední tábor s tebou.

Jan Bartoň

Občasník "Ozvěny" vydává

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Růžďce

Růžďka 138, <http://www.cceruzdka.cz>, ruzdka@evangnet.cz,

administrátor sboru: Bronislav Czudek, tel. 571 411 727

kontakt na kurátora: Jan Dančák, tel. 571 443 229

Číslo sborového účtu: 1765803379/0800

(Dary církvi je možné odečíst od základu daně.)